

Indult BETSBÖL Szom. 20. Jan. 1787.

A' F. Császári és Királyi örökös Birodalmokból.

Béts városának minden belső és külső utzáiban a múlt esztendőben meghóltanak 2295 Férfiak, 2152. Azzonyiállatok, 3119 Fiú, és 3005 Leány gyermekek, 10 esztendő alatt mindössze tiz ezer 571 személlyek. A' Kereszteltetteknek száma 4779 Fiú- és 4593 Leány, mindössze 9372 lelkekre mégyen. Ezekon kívül 433-mon halva születtek. — A' házossági szent Sákramentom nygügébe lépett mindenestől 2690 pár. Vessük össze ezen 1786-dik esztendőbeli számot az 1785-dik esztendőbelivel, 's megtettük, hogy a' közelebb múlt esztendőben 1032 emberrel keveslebb hóltanak meg, 231-el keveslebb kereszteltettek, 23-mal többet születtek halva,

és 202 párral többen házasodtanak-meg. — A' F. Ts. Királyi szerentsés Szűzek' Izülő-házában Béiben a' múlt esztendőben 598 Fiú, és 535 Leány, mindössze 1133 gyerekek jöttek a' világra.

Ezt olvasom egy közönséges német Levélbol. „A' Magyarok még máj napigis bizelkednek azzal magoknak, hogy *Albert* Hertzegot, és annak felséges Hitellét *Kristina* Hertzeg-alkszonyt, Helytartóul viszfza-nyerik Buda várába. — A' közelebb máj Decembernek 5-dik napján, minden Magyar országi kerületekben lévő K. Komissárius Urakhoz, ezen felséges rendelés küldeték, hogy ennekutánna minden Királyi Kamarához tartozó jószágok a' Nemzetbélielkek szállitassanak meg. — Szabad Vármegyében *Tihaniban* lévő *Abbátziájok* a' *Benediktinusjok*nak ezen hónapnak 11-dik napján, a' legfelségesebb parantsolat szerént eltörölteték; melynek végben vitelére *Veszprim Vármegyének* volt *V. Ispánnya T. Pertz* Ur rendeltetett vala Királyi Biztosúl, — *Bereg Vármegyében*, a' kenyeres kofarokban katoráskini szokott szükség szállást kezdett vala kérni; de a' F. Helytartó Tanátstól, mely az efféle kellelten vendégekre kinyilt szemmel szokott vigyázni, passusla nem lévén, bé nem botsáttatott, főt ez ellen a' nép, mindpénzel, mind gabonával kegyelmefen felfegittetett. *Tólnán* a' *Gróf Festetics* Ur *Pohárnakja* meglövé a' napokban az *Udvarbirót*. Ennek okát honálljofon tudjuk; elég az, hogy edgy asztalos a' *Kastélyban* lármát inditván, minekutánna kergettetett volna az *Udvarbirótól*, bészalad a' *Pohárnakhoz*, ki mingyárt általma alá vévén, az *Udvarbirót* kirekesztették; de az *Udvarbiró* hérontvan reájok, kapja a' *Pohárnak* a' *pistolyt*, s ugy meglövé, hogy más-fél óra alatt azt sem tudá mondani: mi baja? Az *Asztalos* és a'

Pohárnak Szekszárdon a' Vármegye ablaknélkül való palotájában, az alsó Kontignátzióban vagynak, a' honnan kétségg kivül vas-nyakravaló nélkül ki sem bocsátatnak — Itt Bétsben egy 5 esztendőös Német Kiszafszonyka meghallván a' mások' bészéde között ezt a' Szentírásban foglalt mondást: *Az afzszonyállat alája vettetett az ő Urának;* „szalad Dajkájához, elbeszéli szomorúan mit hallott, és ezt veti utánna: „Bártsak a' jó Isten ezt az edgyet e mondotta volna, vagy ha mondóttais, mi szükfég volt azt megírni? Felel a' Dajka; „áh nem érted te még azt' — hát nem látod, hogy tisztelnek bennünket — tsókolják kezeinket, azt tselekeszik, a' mit mi akarunk. „Hát édes Atyó miért nem tselekszi azt, a' mit édes Afzszonyanyám parantsol? Ah kintsem! ládd édes Atyónak már ősz a' haja; az ilyen öreg emberektől nem telik már mind ki az, a' mit ifjú Feleségeik kívánnak! itt tsak az ifjakra szóll a' Historia! — Ilyen az afzszony *Commentárius!*

Hízelkedhetem magamnak s E. Olvasóimnak (igyr egy Bétsi Iró) hogy rövid nap alatt lész szerentsénk egy olyan munkába vett hafznos könyvetskét lát-nunk, mely a' Doktorságra menendőknek, nevezetesen pedig a' Patikáriusoknak nem kevés könnyebbségekre foglalni. Egy tanult Doktor, a' maga mester-ségének és tudományának kamarájából, a' leghafznosabb orvosfagok közzül egy egész *Protokollumat* gyűjtött ölzve, és főképpen minden orvosi titka — ellenkezőleg a' régi Doktorok' réceptjével — a' kü-lömbb külömbb féle óborok' erejében van elrejtve, mellyel ő ugy tud élni, hogy azáltal minden nyaval-lyáknak meggyógyulását igéri, noha a' Doktor maga a' bornak megesküdt ellesnége. Tsak a' minap paná-szolkodik vala edgy *Ex-Augustinianus* Páter, hogymár
néki

néki régtől fogva nem esik jóízűn a' bor, és alig tudna egy két Pintet napjában meginni, noha e nekelötte a' maga Klastromában 3 — 4, sőt ha szükség kívánta 5 kúpátis minden halotti pompa nélkül, eltudott temetni. Egy szóval így esik meg prescriptió: „*Recipe: Végy felhőnélkül eső vizet apróra metélt szőlőlevelet és bűdös követ törvényölve, mind addig áztatd benne, mig nem elfoszol, akkor szűrd keresztül egy darab vásznon, 's ezt igya reggel és este. Probatum est.* Azon szempillantástól fogva, hogy ezen Orvossággal él a' *Patiens*, a' bor csak meg se szagolhatja, nem hogy ihatná. Jo Récept — Ezen Récept által mind meggyógyulhatnak Azok, kik örömeit torkig iszogatnak.

Elegyes Tudósítások.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A' F. Muzzka Tsászárné azon drága gyémántot, mely 218 és fél elfő jóságot nyom, az efféle drága kövek között, és egy Londoni Kovárds nevű Ur ladiából hozta vala magával, 150 ezer sterlingen megvette. Ezt mondják legszebb és legdrágább gyémántnak egész Európában, mellyet a' F. Tsászárné fő Hertzeg *Petrovitz Pál* fiának ajándékozott. — Midőn nem réziben egy közönséges Levelet botsátó Iró, a' F. Pruszszus Monárkhának edgyet a' maga Levelei közül beküldött volna, ezt írta a' Király maga kezével néki: „A' Pruszszus Király, a' néki bényujtott Levelet közföni az Irónak, és azt kívánja, hogy az ő közönséges hasznára és a' nép világosítására tzelozó fáradozást nagy hasznára szolgáljanak. *Berlin 13 December 1786. — Fridrik Wilhelm. —* A' F. Muzzka Tsászárné a' F. Tsászári és Királyi ottan lévő Követnek *Kobentzel Károly* Urnak; *Fitzher-*

Herbertnek a' Frantzia Követnek, és Szegurnak az Anglus Követnek nem régiben egy egy bundát ajándékozott, mellyek között mindenik 4 ezer Rubelre becsültetik. — Meg érkezett a' várt Kurir; azért a' Muzka Tsászárné uttyáról következő Levelünkben írunk. — A' F. Helytartó Magyar Tanács széken első V. Préfes és Thésaurarius Vásonkövi Zitsi Károly Ur ő Excellentziája a' Felféges Monárkha' hűségére hitét letette. — Az edgyesült Magyar Kantzellárián eddig volt Udvari Titoknok Gróf Hadik János Ur ő Nagysága, a' F. Helytartó Magyar Tanácsban Tanácsosi széket nyert magának; a' H. Tanácsfön volt Cocipista Nytrai Mátyás Ur Udvari Concipista lett. — Miskóltzról írják, hogy a' múlt hónapban igen sok idegen, posztó és más kézimesterségek' Fábrikáját felállítani kívánó Mester emberek szállottanak ide, kik ujházókat és más alkalmatosságokat építetnek. Ezen idegenek által reméljük, hogy ezen városotska, melynek lakossi mostis 13000 vagynak, nem legalábbvaló várossá leszzen idővel Magyar Országának. — Vallyon leheté az időt és az esztendőnek részeit változtatni? Ezt nem; felel egy régi megörögzött helytelen szokásokhoz nem ragaszkodó Bölts: de meglehet azoknak neveket és szokásaikat azon kívül, hogy ezek változzanak; ha a' lónak feje azal elnem változik, hogy az abrakos tarifznyát kihuzván belölle, kantárt tézzenek reá. Nem változik hát el az 1788 dik esztendőis, ha ebben az ujjesztendő I. Májusban leszzen; midőn az egész természet megújúl, és nem első Januáriusban, midőn minden megholt; e' szerént hát a' F. Udvari Gálais a' jövő esztendőben I. Májusban fogtartatni.

A' szentséges Pápának Németországban küldö Kőve. (Nunciussa) Tzogló Ur a' Koloniai és Tiviri Vár. utó Papi Fejedelmeknél még ez óráig Audentziát nem nyert, és nemis fogynyerni mindaddig, míg magáról irast nem ad, hogy ezen Válasz Fejedelmeknek Erseki és Puspoki hivataljokba magát belé nem avattya. Ezen tudósítást olvastuk Monakhiumban lévo Exjésuitáknak hónap-fizetéséért jövő irásfokból, kik magyon dicsérik ezen Fejedelmeknek azon tselekedeteiket, melyszerént ok az Ekklesiái Uralkodást a' maga régi formájára, és méltartatlanságára visszfa vinni kívánnyák. Tsuda dolog! ezen Rend volt a' maga eltöröltetésé előtt legnagyobb pártfogója a' Szent Hierárkhiának. — Minthogy a' Saltzburgumi Ersek, ki egyszersmind Német országnak Primása, azon Levelére, a' mellyel a' Monakhiumi ujj Nantziátura ellen protestált, még mind ez ideigis a' Római Sz. Szék-től semmi válaist nem nyert; folytamodott a' F. Tsászárhoz. Ezen Felleg mind néki, mind más Német országi Puspokoknak a' maga hathatós segedelmét ígérte, melyszerént fogja őket a' magok jussáikban, a' Római Sz. Széknek minden rendeletlen igyekezetei ellen óltalmazni. — Tudnivaló dolog, minden Európában lévo Szerzeteknek egy Generáljok szokottvala lenni Rómában, kik-től a' Szerzetek függenekvala; de ez a' függés ezelőt egy nihány esztendőkkel eltörölteték. Mostis megvan Rómában ezen szokás; de Romának határa szelén kívül nem terjed ezeknek erejek. Most nem régiben a' Tszimás Augústiniánusok ujj Generált nyertenek, ki, tudván hatalmának a' F. Tsászári Birodalmokig való nem terjedését, következő Levelét küld' Primás és Kárdinális Gróf Bathyáni Iósef Ur-ó Eminentziájának. „ Minthogy az Auszriai Tar-

rományokban lévő Tsizmás Augustiniánus Barátok, ezen szerentsétlen időnek környülállásai alatt az én tölem való saggéftől, mind a' Rendnek, mind az Ekklesiának nagy kárval elszakasztattak; míg a' szerentsétlen időkjobb napokat szülnének, bizom a' magam Hivatalomat Eminentziádra, és kérem, olyan hatalommal vífellye ezen hivatalt, mintha maga volna a' Generális. „ Eddig tsak a' Szerzetesek vóltak [a' Római Generális Állat, és a' Kárdinálisok, Püspöha sem, ezen Levélnek tzélja szerént pedig azokis arokalatt léznek; mert ha valaki hatalmát mások által vífzi végbe, mindég naannál, a' ki által végbe vífzi; és így a' Karakís ma hólnap Generálisá léz' Rómában, ára nem vigyáz; noha egy Hazabéli Püspokjobb tulajdon hatalma, mint az egész Római Ármádiának. — Az o' Felsőge kegyelmes szerént a' T. Papoktól a' Püspok Uraknak a' megesmérése jeléul fizetni szokot Katedráti-a' mellyek a' T. Plebánus Uraknak jóvedelneg-kiffébitették, ezután egészen el töröltet-egyzersmind arra is vigyázás fog-tartani, léz Diocessifekben lévő Lelki-sáfárok az akárly-alatt e' hez hasonló fizatésektől szabadok *Budana' múlt eszt, Kar. hav. 23. napj* — Kir. J. Helytartó-Tanatsnál a' *Referensék* szaporitaván, az eddig ott lévő Titok-olofitzky Iósef Tanássosíá tétett. — Az ú Nagy Fridrik egyfzer az ötsével Herkél még látogatván egy Kaparzinusóknak a' Kvárdgyán, ki a' felé fordult ústó-ét üressen tölle elmenni nem akará en-ére a' Királytól, hogy méltóztatnék azt mutatni Klástromjokhoz, hogy felséges

engedelméből két Káldidátussal szaporithassák a Szerzeteknek számát; melyre a' Király: Igen szível, sőt magam fogok egy pár válogatott Ujvá kedveskedni; 's azonban az ottse felé fordúlva mondja néki Anglus nyelven: majd meg tréllő az öregot, egy pár jó szárvas tulkot küldök Káldidátusnak; az öreg Kapuzinus a' ki ezen nyelvet értette, midőn nagy alázatossággal köszöné a' Királyi engedelmet, monda több szavai között: hog mind annak emelékezete, melly szerént Felsőtek benunket méltóztattak megátogatni közöttünk élő példákban forogjon; mind pedig a' Káldidátusok tudhassák kinek köszönhetik az ő szerzetbe való bevarratásokat, egygyiket *Eridriknek* és a' másit *Henriknek* fogjuk nevezni. A' király tsak a' szemé néz az öregnek, és a' tréfának talpra eset vizsgálásán elmosolyodván, megengede néki, hogy Ujvat vehessen bé Klástromába.

A' Komáromi fánzok' meg-tsinálását, 5 forintért a' ki fel-akarja vállalni, a' jövő hóln 12. napján magát K. Sz. Komárom Városába Tan. Hajnál Gáspár Urnál jelentse. — Azt mon hogy Portugalliába a' lévitő-Bárátok (*Missionfok*) mind vilzfza-hivattattak, hogy a' Fellegeszeg engedelmével Florentziából oda mentt Keszetzébéli Atyakkal egygyutt az Oskolákat tá Spányol Országban a' Király azoknak a' nevek fel-iratta, a' kik magokat, vagy a' Tudomán, vagy a' Mesterfégben, vagy a' Kerskedésben, s. matossággok által ki mutatták; azért hogy ha ürtseg lesz, mindjárt belé tekinthessenek, ki a' ki nem.